Speech Thom de Graaf

Beste Democraten,

Eigenlijk hadden we dit congres vorige week gepland. Dat leek ons wel een mooie datum: 2-2-2, aan de Dam in Amsterdam. Wij waren niet de enigen. Dus hebben we Krasnapolsky gebeld dat we wel een weekje wilden wachten. Ze kunnen veel van D66 zeggen, Maar niet dat we niet willen buigen voor de monarchie

Het was overigens een prachtig feest vorige week. In een democratie is het koningschap geen gemakkelijke opgave Net zoals voor democraten de monarchie niet vanzelfsprekend is, Zeker niet zoals het nu geregeld is. Daarom moeten de spelregels van invloed en bevoegdheid anders. Bij de kabinetsformatie bijvoorbeeld, We zullen kijken of de PvdA zich aan haar belofte houdt,

Maar het gevoel van eenheid en verbondenheid dat vorige week door het huwelijk van Willem-Alexander en Maxima ontstond, Is ook wat waard. Het is zo spaarzaam dat het moet worden gekoesterd, Want het raakt de essentie van onze samenleving, van onze identiteit. Als de monarchie aan iets kan bijdragen is het juist aan dat gevoel. Ik wens de kroonprins en zijn vrouw een modern koningschap toe, Op afstand van de politiek, en als 't even kan, ook van de paparazzi.

Op naar 6 maart

Vorige week was het dus hún moment, Maar dit is óns moment. Het programma is vastgesteld, de kandidaten zijn door jullie aangewezen. We hebben zojuist de zegen van ds. Gremdaat gekregen, Dus niets staat de confessionele kiezers nog in de weg.

Eerst de gemeenteraadsverkiezingen. We zullen in elke gemeente er voor moeten vechten, Tenzij een afdeling Leefbaar voor zijn naam heeft geplakt, Dan schijnen de kiezers vanzelf te komen. Maar volgens grote filosofen heb elk nadeel z'n voordeel: Dit is het moment waarop wij meer dan ooit beseffen Waarom D66 nodig is. Wij vragen de kiezers: 'Maak het verschil'.

Wij vragen ze om echt te kijken: Wié heeft in de gemeente zich sterk gemaakt voor meer groen, Voor meer toezicht op straat, voor het lokale referendum? Wié heeft gezorgd voor meer speelvoorzieningen, voor de verwijdering van vuurwerkopslag uit de woonbuurt, voor betere dienstverlening op het gemeentehuis?

Het verschil zit 'm in onze mensen en hun ideeën, zoals Saskia in Amsterdam, Alexander Pechtold in Leiden, Bob Roelofs in Arnhem en al die anderen. Zet 'm op, laat zien dat wij met z'n allen de comeback-kid van Nederland zijn!

Op 6 maart kiezen mensen hun gemeenteraad, van Almere tot Zierikzee. Maar in Best en in Vlaardingen kiezen ze ook hun eigen burgemeester. U hoort het goed: voor het eerst in de geschiedenis bepalen niet de hoge heren maar de inwoners zelf wie hun eerste burger wordt. Nederland wordt een stukje minder achterlijk. Dankzij D66. Al die burgemeesters die nooit iets moesten hebben van direkte democratie, Die hebben binnenkort twee collega's die kunnen zeggen: jullie hebben een benoeming van de minister, dat is mooi. Maar wij hebben het vertrouwen van de burger en dat is nog veel mooier!

D66 zei in 1998 dat we in deze kabinetsperiode de eerste burgemeestersverkiezing voor elkaar zouden krijgen. We krégen het voor elkaar. D66 en niemand anders. Misschien wordt het in Best wel een D66-burgemeester, Letty Demmers, veel succes. Het begin is gemaakt en we gaan er mee door. Over 4 jaar in álle gemeenten de gekozen burgemeester!

De integriteit van de politiek

Democraten,

Ik prijs mijzelf gelukkig dat we niet in een land leven waarin het grote geld bepalend is om kiezers te paaien, waarin partijen over elkaar heen buitelen om de onderbuik van de kiezer te raken, waarin het argument vervangen is door de belediging van andere kandidaten. Onze democratie is altijd om de inhoud gegaan, om de idealen.

Er waait een harde wind van onvrede en onbehagen Over de achterkamercultuur en over de gebreken in de samenleving. Ik begrijp die onvrede goed. Die heb ik ook. Misschien moeten we het onszelf aanrekenen dat wij geen ijzer met handen hebben kunnen breken, De politiek staat te ver van mensen af, komt te weinig tegemoet aan wat mensen bezighoudt. Dat moet veranderen.

Maar wij gaan onszelf niet verloochenen om maar te concurreren Met zogenaamde vernieuwers van de politiek. Over welke vernieuwing hebben we het eigenlijk?

Congres, Hier vlakbij, op loopafstand, staat het Achterhuis. Waar Anne Frank 60 jaar geleden, ondergedoken in erbarmelijke omstandigheden in haar dagboek schreef 'Ik hoop maar een ding: dat deze haat van voorbijgaande aard zal zijn Dat de Nederlanders toch zullen laten zien wie zij zijn Dat zij nu niet en nooit niet wankelen in hun rechtsgevoel, Want dit is onrechtvaardig!'

Vanochtend, in een krantenинterview, heeft Pim Fortuyn dan eindelijk zijn masker afgeworpen Nu is volstrekt duidelijk wat hij wil. Een land waar mensen met een bepaald geloof, een zekere cultuur, een andere achtergrond gediscrimineerd mogen worden. Hij wil daartoe artikel 1 van onze grondwet schrappen Het fundament van onze rechtstaat Dat de integriteit van iedereen beschermt Dat wil de lijsttrekker van Leefbaar Nederland afschaffen Hij weet wat hij wil, wij weten nu waar wij tegen strijden.

Laat iedereen die Leefbaar Nederland wel ziet zitten En misschien wel mee heeft opgericht Beseffen in wat voor troebel gezelschap hij verkeert.

Is dat de vernieuwing waar de politiek aan toe is?

Geen nieuwe uitgaven maar wel betere scholen, Hoe doe je dat dan? Politieke partijen laten hun voorstellen doorberekenen op de effecten, Levert het echt wat op en wat kost het? Die openheid kan Fortuyn niet opbrengen, Wel hoe hij in bad gaat, niet hoe hij wil regeren. Wel de camera in zijn huis, maar niet in zijn partijfinanciën.

Ik vraag de kiezers wat ze echt willen. Wilt u helderheid over het paard van de schillenboer En over de bovenkamer van Erica Terpstra? Of wilt u duidelijke politieke keuzen van mensen die de werkelijkheid niet simpeler maken dan hij is.

Deze verkiezingen gaan over een betere overheid en over mensen die zelf moeten kunnen kiezen in hun leven. Maar deze verkiezingen gaan óók over de waarde van democratie, Over de integriteit van democratische politiek.

Tegenover de platte verdraaiing staat nog altijd het redelijke argument. Tegenover het exhibitionisme staat het idealisme. Tegenover de belediging het democratisch fatsoen.

Eén ding is zeker. Als 't moet, doe je met je grootste tegenstanders zaken, Maar er zijn grenzen!

Bange VVD-ers zeggen tegenwoordig: een stem op Pim Is eigenlijk een stem op Ad. Voordat je 't weet is die premier. Dat kan zo zijn, maar omgekeerd geldt: Een stem op Thom is een stem tegen Pim!

8 jaar verantwoordelijkheid

Bij verkiezingen hoort verantwoording afleggen. D66 heeft van de kiezer twee maal het voorrecht gekregen mee te regeren. Partijen die regeringsverantwoordelijkheid dragen, hebbben nu de wind tegen. Niets is goed of het deugt niet, zeggen de tegenstanders.

We zouden ons moeten schamen. Maar waarvoor eigenlijk? Dat de economie de afgelopen 8 jaar weer tot bloei is gekomen? Daar hebben we verrekte hard aan gewerkt door meer kansen te geven aan startende ondernemers en door de ICT te stimuleren. We hebben meer concurrentie mogelijk gemaakt door monopolies af te breken. We hebben mensen meer kans gegeven op deeltijdwerk, op flexibele arbeidsomstandigheden, op een betere balans tussen een werkzaam en een zórgzaam leven.

Dat de werkloosheid onvoorstelbaar is teruggelopen? Schaam ik mij daarvoor? Toen het CDA nog regeerde en Jan Peter Balkenende de ideologie verzorgde op het partijbureau, had Nederland honderduizenden langdurig werklozen en torenhoge lasten. Daar is een einde aan gekomen door

verstandig te begroten. Door nieuwe banen te scheppen, door werken aantrekkelijker te maken, Door betere kinderopvang mogelijk te maken. Nederland ging aan het werk.

Dat het begrotingstekort is omgebogen tot een overschot en de staatsschuld eindelijk daalt? Is dat iets om je kapot voor te schamen? D66 bracht 8 jaar geleden links en rechts bij elkaar En dwong ze met ons samen te werken om de ergste problemen het eerst aan te pakken. En met die onwaarschijnlijke combinatie, waar eerst niemand in geloofde is er een fundamentele verandering tot stand gekomen.

Dat beleid was goed en in de goede volgorde: eerst de economie stimuleren, dan de begroting op orde en vervolgens met volle kracht vooruit om publieke armoede te bestrijden. Wie het omgedraaid wil doen, heeft een gaatje in zijn hoofd (en in z'n hand).

Je kunt niet met een paar jaar investeren alle gaten van decennia repareren. Nee, niet alle problemen zijn opgelost, er zijn er nog genoeg om aan te pakken. Maar de resultaten van twee kabinetten met D66 wijzen wel de goede kant op. Die lijn moeten we doortrekken.

En ik geef de kiezer op een briefje: als we hadden gedaan wat het CDA had gewild, hadden we in de gezondheidszorg de omslag niet gemaakt, het CDA had er geen geld voor over. En als we hadden gedaan wat GroenLinks het land beloofde, dan zaten we nu nog in de rooie cijfers, dan had Paul Rosenmöller nu groen van ellende en rood van schaamte moeten uitleggen waarom het volgende kabinet toch weer moet bezuinigen.

Ik sta hier niet om de huidige coalitie te promoten, PvdA en VVD vechten elkaar weer de tent uit, Dat is geen belofte voor de toekomst. PvdA-minister Netelenbos die VVD-minister Jorritsma de maat neemt. Jorritsma zou er vroeger een potje van hebben gemaakt op V&W. Tineke noemt zichzelf nu de puinruimer. Fijne collega. Overigens benieuwd waar ze dat puin heeft gelaten, waarschijnlijk tussen de rails.

D66 verantwoordt zich naar de kiezer Voor goed beleid dat zijn sporen heeft nagelaten in Nederland. Geen sociale onrust, betere arbeidsvoorwaarden, een economie die tegen een stootje kan En weer

toekomstperspectief voor scholen, ziekenhuizen en een veilige buurt. Kijk eens rond: in Duitsland laten socialisten en groenen het begrotingstekort gelijk oplopen met de werkloosheid, in Engeland verprutsen de socialisten het zelfs zonder de groenen.

Ik vraag aan de kiezers om dat in het achterhoofd te houden. Het gaat niet alleen om een gedegen financieel beleid, En niet alleen maar om concurrentie en een vrije keuze van consumenten En ook niet alleen maar om sociale of groene bewogenheid, Het gaat om de combinatie, het gaat om het evenwicht En daar heeft D66 het patent op. Dat is het verschil.

De richtingen

De kiezers staan voor de vraag welke richting we nu op gaan. Alle richtingen tegelijk op, zoals Leefbaar Nederland voorstelt? Of naar het "nieuwe evenwicht" van Paul Rosenmöller? Maar ja, als dat in je eigen partij al niet lukt Wat GroenLinks wil is altijd sympathiek maar zelden mogelijk, Beducht voor de nadelen van economische groei, rekent Rosenmöller Tegelijkertijd op onrealistische welvaart om de idealen te betalen.

Evenwicht ontbreekt ook bij onze huidige coalitiepartners. Met de Partij van de Arbeid hebben wij gemeen dat ook zij willen blijven investeren in sectoren die te lang in de gevarenzone hebben verkeerd. Een beetje meer zelfs dan wij, maar daar staat weer tegenover dat er ondeugdelijk wordt begroot. Wim Kok is nog niet weg of de rooie haan kraait weer. En de ideologische veren die de premier er zo vakkundig van had afgeplukt, die groeien helaas weer aan. De PvdA hamert op een volledig inkomensafhankelijke ziektekostenpremie in de nieuwe basisverzekering. Arme mensen worden anders de dupe. Dat is natuurlijk onzin, want dat kun je - en moet je - via de belastingen compenseren. In het nieuwe stelsel voor de gezondheidszorg móeten prijs en kwaliteit een rol spelen in de keuze van mensen bij wie ze verzekerd willen zijn. Anders is het godsonmogelijk om de bureaucratie en de inefficiëncy in de zorg echt aan te pakken. Laat de PvdA nu waarmaken dat het haar ernst is met al die verhalen dat Het beter moet en dat het anders moet in de zorg. Durf daar voor te kiezen!

Dat is het probleem dat ik zo vaak heb met de PvdA: als er echt moet worden gekozen, dan spelen oude reflexen op. Zoals bij de WAO. Misschien moet ik er enig begrip voor hebben omdat de partij 10 jaar geleden zichzelf bijna arbeidsongeschikt verklaarde met harde ingrepen in de duur en hoogte van de uitkering.

De WAO is de langste wachtlijst die er in Nederland bestaat. Ik vind het te treurig voor woorden dat het in deze kabinetssperiode niet gelukt is om die echt aan te pakken. Dat verwijt treft de hele politiek, ook de oppositie, maar toch vooral de PvdA. Van slappe knieën krijg je slappe werkgevers en ongemotiveerde werknemers. Nog steeds wacht de PvdA met voorstellen totdat de bonden het goed vinden. Dat is een politiek failliet. Zeg wat je wil en wat je gaat doen. Maar Melkert en Vermeend doen niets en het is de vraag of ze wat willen.

D66 neemt die verantwoordelijkheid. Niet alleen maar de uitruil van de SER integraal overnemen, zoals bonden en werkgevers eisen. Het gaat niet om hún belangen, maar om de mensen in de WAO! Ons verkiezingsprogramma geeft de hoofdlijnen weer, In de volgende weken presenteren wij een gedetailleerde uitwerking. Dan mag de kiezer het zeggen: gaan we door met het pappen en nathouden van Ad en Willem? Of gaan we het echt aanpakken, zoals D66 het wil.

In de komende jaren zal het economisch minder gaan dan we gewend waren. Dus kiest D66 voor de ambitie van het mogelijke. Investeren waar het kan, Maar uitgaan van een voorzichtig begrotingsbeleid, met buffers voor slechtere tijden.

Ik zeg eerlijk: de VVD mag trots zijn op de financiele degelijkheid van Gerrit Zalm, Maar als je er niks mee doet, wat schiet je er dan mee op? De portemonnee van veel mensen wordt er zwaarder van, dat is waar. Maar is nu lastenverlichting het enig zaligmakende? Ook de VVD moet toch willen zien dat de maatschappelijke tekorten nog lang niet zijn opgelost.

Moeten de wachtkamers in ziekenhuizen weer voller, blijven de leraren onderbetaald? Is het nu echt nodig om iedereen de OZB te schenken en dan vervolgens weer terug te vragen als eigen bijdrage omdat de zorg anders niet kan worden betaald? Maatschappelijke ambitie en vernieuwing zijn

moeilijke woorden voor vrije-markt-liberalen. Natuur ook, daar willen ze op bezuinigen, maar dat begrijp ik, want als je er niet met de auto kan komen, waarom heb je dan natuur nodig?

De multiculturele samenleving

De moderne samenleving draai je niet terug, mensen laten zich niet op commando weer opsluiten in oude patronen waaraan zij zich ontworsteld hebben. Maar uit het CDA-programma doemt weer de geur van de jaren vijftig op, retro-politiek. Het verlangen naar een land waar het gezinshoofd het vlees aansnijdt, moeder voor de kinderen zorgt, de grenzen dicht zijn en de kerken vol.

De wens lijkt de vader van de gedachte. Zo is het ook met de multiculturele samenleving.. Op het moment dat Willem-Alexander als beschermheer van het Oranjefonds pleit voor de multiculturele samenleving, neemt de meest oranjegezinde partij daar afstand van. Het kan verkeren. Het pleidooi van Jan Peter Balkenende om niet langer te streven naar een multiculturele samenleving is waard om gehoord te worden, maar ook om te worden bestreden. Wat is Nederland anders dan een multiculturele samenleving van eeuwen? En altijd is er ruimte geweest voor mensen van andere culturen en andere godsdiensten. Natuurlijk moeten zij zich aanpassen aan de wetten en de regels van ons land, Die gelden voor iedereen, oud of nieuw, protestant of islamiet. Maar het CDA eist meer, nl. vereenzelviging met de westerse waarden. Assimilatie. Dus, zeg maar, geen Allah meer maar de Here God En geen tango meer maar voortaan Vader Abraham.

Ik geloof dat Balkenende dat niet hard kan maken. Misschien wil hij dat ook helemaal niet, maar alleen maar zijn partijtje meeblazen met de heersende wind. Want als hij het echt zou menen, dan zou hij ook de vrijheid van godsdienst moeten opgeven. En de vrijheid van onderwijs.Want dat zijn bij uitstek de bastions van de eigen cultuur, Als er één partij is die dat kan weten, is het wel het CDA.

Laten we ons maar concentreren op de werkelijke problemen van de integratie. Criminaliteit benoemen waar die bestaat en stevig aanpakken, Vooral onder jonge Marokkanen en Antillianen. En het beleid van Roger van Boxtel voortzetten van inburgering en werk. Laat er geen misverstand over bestaan: integratie is geen gemakkelijk opgave en vraagt van alle mensen veel acceptatie en respect,

over en weer. Dat is een van de redenen waarom ook in de volgende periode een beperkend toelatingsbeleid nodig is.

Wil het CDA de westerse waarden beschermen, de combinatie van vrijheid en verantwoordelijkheid, respect en fatsoen, medemenselijkheid, dan adviseer ik Jan Peter Balkenende ook eens te kijken wat er in onze samenleving onder christenen gebeurt. Een pastoor in Eindhoven, die een MS-patiente weigerde te begraven in haar eigen parochiekerk omdat ze na een uitzichtloos lijden had gekozen voor euthanasie. "Fatsoen moet je doen", zegt Jan Peter. Nou, ga het daar eens uitleggen!

De verkiezingscampagne

Democraten,

De Tweede Kamerfractie ziet er na 15 mei anders uit. Een aantal leden neemt afscheid om plaats te maken voor een nieuwe lichting. Ze zijn nog volop aanwezig, maar het volgende congres is pas in het najaar. Daarom wil ik ze hier alvast bedanken voor hun ongezonde werklust van zoveel jaren, hun irritante creativiteit die ik nooit bij kon benen en hun fenomenale eigenwijsheid waardoor de fractievergaderingen op echte democratie begonnen te lijken, wat natuurlijk nooit mijn bedoeling is geweest. Marijke, Pieter, Olga, Arthie, Jan van Walsem, Jan Hoekema, Nicky en Stefanie, Na de Kamer schijnt er leven te zijn, maak er wat moois van en ontzettend bedankt!

In de campagne roepen we de kiezers op het verschil te maken. Het verschil met oude partijen die bang zijn voor vernieuwing, het verschil met een nieuwe partij die bang is voor inhoud. Zonder D66 komt er een kabinet van restauratie of een vechtkabinet van stilstand. Dat zullen we dan in de oppositie met succes gaan bestrijden, Maar voorkomen is beter dan genezen.

D66 heeft de afgelopen jaren de sociale architektuur van Nederland veranderd. We maakten niet alleen nieuwe politieke verhoudingen mogelijk, maar we deden er ook wat mee: de winkels gingen langer open, de economie ging weer draaien, waardig sterven zonder straf voor de dokter werd mogelijk, homo's kunnen ook gewoon trouwen omdat ze gewone mensen zijn, vrouwen en mannen kunnen zelf kiezen hoe ze werk en zorg combineren, de klassen werden kleiner omdat wij het initatief

namen, het grootste milieuprobleem van Nederland, de mest, werd opgeruimd, de steden kregen eindelijk ruimte om achterstandswijken aan te pakken, niet langer is het Haagse budget, maar de nood van de patiënt de norm in de zorg, er kwam een referendumrecht omdat D66 daaraan vasthield en volgende maand worden de eerste burgemeesters gekozen.

Dat is het verschil! En dat gaan we opnieuw maken.

Over vier jaar wil ik hier weer staan En kunnen zeggen: kijk, dat hebben wij bereikt. Niet alleen meer geld uitgegeven, Maar ook echt wat veranderd, verbeterd aan de samenleving.

Dan wil ik tegen de kiezers kunnen zeggen: We hebben honderden leerfabrieken in het land Omgetoverd tot kleine, menselijke scholen. We hebben de leraren niet alleen beter kunnen betalen Maar ze ook leuker werk gegeven, betere omstandigheden. En vooral ook de scholen meer vrijheid gegeven Zodat ouders en leraren er meer te zeggen hebben. We hebben het meeste geld uitgetrokken voor ons onderwijs En dát hebben we er mee gedaan.

We hebben daadwerkelijk meer agenten op straat gekregen, Meer rechters en officieren van justitie in de rechtszaal, Maar ook de handhaving beter georganiseerd. We hebben er voor gezorgd dat de politie dáár optreedt waar dat nodig is, We hebben een einde gemaakt aan de crimineeltjes op de Schiphollijn En grote fraudes door bedrijven worden nu publiekelijk vervolgd In plaats van anoniem geschikt. Dat wil ik over 4 jaar zeggen.

We hebben de unieke natuur niet alleen beschermd Maar ook uitgebreid met 10 nieuwe natuurgebieden. We hebben de patienten recht gedaan die om zorg vragen Omdat we ziekenhuizen en de zorgverzekeraars beter hebben georganiseerd. Meer mensen uit de WAO en ín een baan gekregen, Meer mensen de gelegenheid gegeven om hun leven zelf in te richten Door het langdurig zorgverlof en door het recht op kinderopvang. Dat moeten we over 4 jaar bereikt hebben.

Maar het allerbelangrijkste is toch wel dat ik over 4 jaar tegen de kiezers kan zeggen: De enige partij die echt de overheid op de schop durfde te nemen was D66. De bureaucratie doorbroken, de verantwoordelijkheid teruggebracht waar die hoort. Een einde gemaakt aan 150 jaar van Hollandse

verkokering En een overheid gemaakt die niet vertrouwen vraagt, maar vertrouwen wekt. Dat wil ik zeggen. Dan hebben we weer het verschil gemaakt!

Congres,

Het worden spannende verkiezingen midden in een spannende wereld. Nationale kwesties zullen overheersen, maar ik wil Europa niet vergeten. De wereld is een stuk krankzinniger geworden sinds 11 september, Amerika lijkt op drift geraakt, zonder naar de oorzaken van het terrorisme te zoeken. Ik maak mij daar grote zorgen om en in plaats dat we daar over nadenken, besluiten we in Nederland straaljagers te kopen die we pas over 15 jaar nodig hebben. Ik ben daar ongelukkig over. Want is dát heldere politiek? Om nu weer schulden te maken voor een ongewis project? Dat misschien duurder wordt dan de concurrent, wellicht minder oplevert dan beloofd En vooral: misschien helemaal overbodig zal blijken te zijn Is dit het beleid dat Nederland nodig heeft? Wij zullen het debat aangaan En vooral de PvdA-fractie vragen of ze dit echt wil.

De wereld heeft een nieuwe balans nodig en alleen Europa kan die geven. Daarom gaan de verkiezingen ook over de toekomst van Europa

.

En ze gaan natuurlijk over onze toekomst. Alle ingrediënten voor een absolute politieke thriller zijn er: Lage peilingen, nieuwe kapers op de kust. Maar ook: een partij die groeit, die strijdbaar is tegen valse profeten, Die de vurige ambitie heeft om de boel in Nederland te veranderen.

Tegen de kiezers zeg ik: Kijk naar wat we hebben gedaan, kijk naar waar wij voor staan, Kies zelf en versla het cynisme. Kies voor de hoop en niet voor de angst. Een moe land wordt een conservatief land, zei John F. Kennedy ooit. Wie dat wil moet niet op D66 stemmen en niet op mij. Maar als u wil dat het beter kan, kies dan voor mensen die het beste willen maken van de democratie. Zonder D66 lukt het niet. Maar zonder u lukt het D66 niet!

Democraten,

Ik heb de ambitie om dit jaar niet op vakantie te gaan, Thuis zijn ze niet enthousiast, maar jullie hopelijk wel. Want we gaan keihard campagne voeren tot 15 mei En daarna gaan we, met dubbele cijfers, de doorslag geven. D66 is niet de grootste partij van het land. En ook niet de machtigste, Maar we willen wel de beste zijn!

En zo gaan de verkiezingsstrijd in. We begonnen ooit in Krasnapolsky en dat doen we nu weer. Gewoon weer de straat op, met of zonder regenjas. Met alle kandidaten, met Roger, met Boris, Francine en Bert, ik roep ze allemaal op het podium. Laat ik bescheiden zijn, alleen de eerste 25. En tegen jullie zeg ik: Er is een kans, ik voel het, We beginnen pas, Wij maken samen het verschil!